

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๖๙/๒๕๕๕

ศาลปกครองกลาง

ศาลแรงงานกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖

กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานและผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

คดีที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องมหาวิทยาลัยเอกชนว่า ได้รับความเสียหายจากกรณีผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับการว่าจ้างให้เข้าทดลองปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ประจำแล้วถูกเลิกจ้างโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนการประเมิน การทดลองปฏิบัติงาน คำสั่งเลิกจ้างและให้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นอาจารย์ประจำโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีกับพวกให้การในทำนองเดียวกันว่า กระทำการโดยชอบด้วยกฎหมาย กฎ และข้อบังคับแล้ว ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า สัญญาระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีลักษณะเป็นสัญญาจ้างแรงงาน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๗๕ และเมื่อพิจารณาถึงข้อเท็จจริงตามคำฟ้องที่กล่าวอ้างว่า การเลิกจ้างเป็นการเลิกจ้างที่ไม่มีการสอบสวนและไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ อำนวยการมหาวิทยาลัย ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานก่อนออก คำสั่งเลิกจ้าง ไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งการเลิกจ้างว่าไม่มีอำนาจเลิกจ้างและเลิกจ้างอย่างไม่เป็นธรรม อันเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพ การจ้าง ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลแรงงาน และไม่อยู่ในอำนาจพิจารณา พิพากษาของศาลปกครอง